

ad privat Vej for at kunne subsistere. Men jeg synes alligevel, det er et højst mærkeligt Forslag, at de 1,266 lavest lønnede Landpostbude intet maa faa, til dem er der ingen Penge, Bevillingen skal begrænses til disse 100,000 Kr.

Med Hensyn til dette Forslag om Løntillæg for Landpostbudene skal jeg for øvrigt sige, at det ganske sikkert hverken var Ministerens eller det Ministeren følgende Flertals Mening, at det skulde have været fremme. Det slutter jeg deraf, at den højtærede Minister havde fremsat et andet Forslag til Bedste for Landpostbudene, nemlig at der skulde ydes et forøget Tilskud paa 40,000 Kr. som Sygehjælp til Landpostbude. Men dette Forslag, som blev fremsat af den højtærede Minister den 24. Januar, er forsvundet igen. Med Forslaget fulgte en lang Skrivelse til Finansudvalget, hvori man udførligt motiverede Nødvendigheden af at give denne Sygehjælp paa 40,000 Kr. Den var tiltænkt samtlige Landpostbude, ogsaa de 1,266, som nu efter Ministerens Forslag intet skal have. Det er dog en højst mærkelig Stilling fra Ministerens Side, at først foreslaar han at yde en Sygehjælp til samtlige Landpostbude, ogsaa de 1,266 lavest lønnede, saa trækker han sit Forslag tilbage, fordi nu var der kommet denne Tale frem om at yde et Tillæg til Grundlønnen. Jeg vil spørge, hvorfor den højtærede Minister har behandlet disse 1,266 lavest lønnede Landpostbude paa den Maade, og hvorledes han kan forsvare det. Hvad kan det nytte de 1,266 lavest lønnede Landpostbude, som skulde have Del i denne Sygehjælp, at deres højere lønnede Kolleger nu faar et Løntillæg?

Det Løntillæg, som der er Tale om at yde, bliver i høj Grad beskedent. De i 3die Klasse faar 36 Kr., i 2den Klasse 42 Kr. og i 1ste, den højest lønnede Klasse, 48 Kr. Tillæg om Aaret. Det er altsaa et Tillæg af 3 à 4 Kr. om Maaneden. Det vil ikke blive meget mærkbart i noget Landpostbuds Husholdning at faa de 3—4 Kr. mere om Maaneden. Vort Forslag giver ganske vist heller ikke meget, men det betyder dog noget at faa et Tillæg til Grundlønnen af op til 144 Kr. om Aaret eller 12 Kr. om Maaneden. Det er dog mærkbart for Folk, som lever under saa smaa Kaar som Landpostbudene. Jeg vil derfor paa det bedste anbefale dette Forslag og haabe, at det maa blive vedtaget her i Tinget. Det forekommer mig, at det, der bydes fra Ministerens Side, er uanstændigt.

Den ærede Ordfører sagde: Vi blev betænkelige, da vi saa Mindretallets Forslag

(Ordføreren [N. P. Jensen]: Nej). Naa, det glæder mig, at den ærede Ordfører ikke er betænkelig. Men gaa saa med til det, stem for det! Der er i Grunden heller ikke noget at være betænkelig over. Det drejer sig om 360,000 Kr. til en Klasse af Tjenestemænd, som fortjener at faa dette Tillæg. Men jeg opfattede Forholdet saaledes, at den ærede Ordfører var blevet betænkelig ved denne Sag, og disse Betæneligheder opstod vel derved, at Landpostbudene er en saa stor og talrig Klasse, at der i den findes indtil 3,600 Tjenestemænd, og skal man hjælpe dem og vil hjælpe dem, kommer det selvfølgelig til at dreje sig om ret betydelige Summer. Vort Forslag drejer sig derfor, som sagt, om et Løntillæg paa i alt 360,000 Kr. Vort Forslag omfatter ikke alene de gaaende Landpostbude, men ogsaa de kørende Landpostbude og Baadposterne. Saa vidt jeg kan se, har Ministerens Forslag ikke medtaget hverken de kørende Landpostbude eller Baadposterne. Det finder jeg ogsaa er underligt, at disse Tjenestemænd ikke er blevet medtaget paa Ministerens Forslag paa samme Maade som de øvrige, der er berørte af Forslaget.

Jeg har saa til Slutning blot en lille Ting at anføre, nemlig med Hensyn til de 7,000 Kr., der skal gives som Tilskud til den Dampskibsroute, der besørger Farten mellem Masned Sund, Bogø og Stubbe-købing. Det er en af de smukkeste indenlandske Dampskibsrouters, vi har her i Landet, og det vilde, synes jeg, være meget at beklage, om denne Route, som har været holdt i Gang nu i en Aarrække, skulde ophøre, og jeg vil derfor med Glæde gaa med til at stemme for, at der gives dette Selskab dette Tilskud paa 7,000 Kr.

Rode: Saaledes som Udviklingen indenfor vort Lands Erhvervsliv foregaar og maa foregaa, er det af den højeste Vigtighed, at den tekniske Undervisning kan ske under de bedst mulige Vilkaar, og da det nu er godtgjort, at de Tilskud, som for Tiden ydes til de tekniske Skoler over hele Landet, ikke er tilstrækkelige til at opretholde dem paa bedst mulig Maade, har det forekommet os nødvendigt i Aar at stille Forslag om at forøge Tilskuddet. Den tekniske Skoleundervisning finder jo Sted baade i de store Byer, de smaa Byer og Stationsbyerne, den bræder sig over hele Landet, eftersom det er hele Landet, der har Brug for den i de forskellige Erhverv baade i By og paa Land, og jeg tror derfor, der burde være et Flertal i denne Sal om at sikre disse Skoler en rolig og god Udvikling i den kommende Tid.